

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, în cauza penală în privința inculpatului

Boța Alexandru XXX, născut la
XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 05.12.2017 - 10.01.2018;

2. Instanța de apel: 01.02.2018 - 27.02.2018;

3. Instanța de recurs: 08.05.2018 - 13.06.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul central din 10 ianuarie 2018, Boța Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.174 alin.(1) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei a fost respinsă.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Boța Alexandru, în perioada septembrie 2016 - iulie 2017, la domiciliul său din XXX, precum și la domiciliul cunoscutului său Dumbrava Andrei din XXX, știind cu certitudine că XXX este minoră și nu are împlinită vârsta de 16 ani, având scopul satisfacerii poftelor sexuale, a întreținut cu ultima raport sexual benevol în formă obișnuită, în rezultat minora rămânând însărcinată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea încasării cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasate din contul inculpatului cheltuielile judiciare în mărime de 320 lei, invocând că instanța a ignorat prevederile art.227 și 229 Cod de procedură penală și neîntemeiat a respins cererea privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefondat.

În motivarea soluției pre-citate, instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea încasării cheltuielilor judiciare.

În acest sens, instanța a indicat că, reieșind din prevederile art.143 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor

bănești a bugetului de stat.

Respectiv, instanța de apel a precizat că, în speță, raportul de expertiza medico-legală nr.89 di 26.07.2017, a fost efectuat la solicitarea organului de urmărire penală pentru stabilirea stării de graviditate a părții vătămate minore, acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în seama părții acuzării.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte, în aceeași instanță de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța nu a ținut cont de prevederile art.227-229 Cod de procedură penală și incorect a soluționat chestiunea legată de cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul respectiv în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel, care a menținut soluția primei instanțe, referitor la respingerea cererii procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată.

Astfel, examinând argumentele invocate de recurent, precum că instanța de apel nu a dispus încasarea de la inculpat în folosul statului a cheltuielilor suportate la realizarea expertizei medico-legală în sumă de 320 lei, Colegiul atestă că, potrivit art.227 alin.(1) și (3), 229 alin.(1) și (3), 27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloace necesare. Instanța *poate* elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata acestora poate influența substanțial situația materială a acestuia, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Reieșind din prevederile normelor sus menționate și circumstanțele cauzei, prima instanță a conchis că cheltuielile judiciare să fie trecute în contul statului.

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor dosarului și în baza

oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Boța Alexandru, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iulie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu